U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **T. M.**, zastoupen Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje**, se sídlem nám. Dr. E. Beneše 584/24, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 6. 8. 2020, č. j. 73 A 8/2020 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 6. 8. 2020, č. j. 73 A 8/2020 – 34, Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 6. 2020, č. j. KRPL-44112-35/ČJ-2020-180023. Tímto rozhodnutím žalovaná podle § 129 odst. 6 a 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, prodloužila žalobci dobu zajištění stanovenou v rozhodnutí o zajištění ze dne 29. 5. 2020, č. j. KRPL-44112-19/ČJ-2020-180022, za účelem jeho předání podle přímo použitelného nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, o 31 dnů, tedy od 30. 6. do 30. 7. 2020.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, ve které uvedl, že ji zdůvodní následně.

[3] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Usnesením ze dne 7. 9. 2020, č. j. 7 Azs 262/2020 – 11, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k odstranění této vady ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto

usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 7. 9. 2020. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula ve středu 7. 10. 2020, aniž by stěžovatel na výzvu soudu reagoval.

[4] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadl rozsudek krajského soudu. Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování, neboť z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by učinil úkon právní služby, za který náleží odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Podání blanketní kasační stížnosti nelze považovat za účelný úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky, neboť tato neměla zákonem požadované náležitosti a nebyla tak věcně projednatelná.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu